

altid kunne faas ved Skifterettens Mellemkomst. Heller ikke Forslagene under Nr. 40—41 kan jeg tiltræde. Det under Nr. 40 vil kun foraarsage, at Boets Behandling bliver trukken utilbørligt i Langdrag. Derimod kan jeg, som sagt, tiltræde de af Udvalget og dets Flertal stillede Ændringsforslag og de under Nr. 25 og 30 af et Mindretal stillede Ændringsforslag.

Ordføreren (*Carl Hansen*, Præstø Amts 5te Valgkreds): Efter at den højtærede Finansminister nu har udtalt sig om en Række af de af Mindretallet stillede Ændringsforslag, skal jeg søge at fatte mig saa kort som muligt, saa meget mere som jeg kan skønne, at man gerne vil være færdig i indeværende Møde (*Birck*: Hvem er man?). Det er mig foruden andre ærede Medlemmer. Jeg kan dog ikke undlade at supplere Ministerens Bemærkninger til de af forskellige Mindretal stillede Ændringsforslag til § 2. Jeg skal ikke nægte, at det undrede mig en hel Del, da Socialdemokraterne fremsatte deres Ændringsforslag til § 2, fordi jeg har forstaaet det saaledes, at de i høj Grad ønskede denne Lov fremmet i Erkendelse af, at det var en god Lov, formet over virkelig gode demokratiske Principper. Ændringsforslaget underer mig saa meget mere, som de eller deres Ordfører i Skattekommissionen i 1898 fremsatte et Forslag om Arveafgift, der, som allerede omtalt af den højtærede Minister, i Virkeligheden var langt mindre radikalt end det Forslag, Ministeren har fremlagt i Aar. Det standse nemlig al Progression ved Arvelodder paa 100,000 Kr. Det havde en Stigning i den Klasse, der nærmest passer til dette Forslags Afdeling A. af 1—3 pCt., i den, der svarer til Afdeling B. af 4—7, i den til C. af 7—10 og i den til D. af 10—15 pCt. Naar man sammenligner Forslagene, vil man se, at kun enkelte Beløb under Klasse D. faa en lidt større Indskrænkning efter dette Forslag, medens alle andre Klasser af Arvebeløbene, overfor hvilke Progression overhovedet anvendes, ville faa en større Skat at betale efter det foreliggende Forslag. Naar man i 1898 fandt, at en Stigning af Arvebeskatningen som den, det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (*P. Knudsen*) da fremsatte Forslag om for derved at tilvejebringe Indtægter, som kunde bruges til Forbedring af Skolevæsen, Sygepleje, Alderdomsunderstøttelse o. s. v., var rimelig og retfærdig, burde man være bleven staaende ved dette. Men det er jo saadan

— desværre, maa jeg sige —, at hvad der saa bringes frem fra Regeringen eller det ledende Partis Side, kan der gøres Overbud. Om det altid er klogt at anvende denne Overbudspolitik, skal jeg naturligvis lade de Herrer om, jeg havde i alt Fald ikke ventet, at det skulde komme i dette Tilfælde.

Det ærede Medlem for Aalborg (N. C. Christensen), som talte fra Socialdemokraternes Side, gjorde for øvrigt selv opmærksom paa, at deres Forslag ikke var saa galt, havde jeg nær sagt, saa grumt og omfattende, som det saa ud til. Det har en stærk Stigning i Klasse A., nemlig til 15 pCt., i Klasse B. til 18, i Klasse C. til 21 og i Klasse D. til 25 pCt. Men det vil, som det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, ikke betyde nær det samme. I Virkeligheden er det saadan, at det kun er f. Eks. det tiende Hundredetusinde, der beskattes med 14 pCt. i Afdeling A., medens det niende Hundredetusinde kun beskattes med 13 pCt. og saa fremdeles nedad. Men Følgen deraf bliver, at saa snart man er over 200,000 Kr., indtræder der en Stigning, som er meget lempelig for Beløb paa indtil 300,000 Kr., hvor Forhøjelsen i Virkeligheden kun betyder $\frac{1}{3}$ pCt., for 400,000, hvor den betyder $\frac{1}{4}$ pCt., og for 500,000, hvor den betyder $\frac{1}{5}$ pCt. o. s. v., indtil 1 Mill. Kr., hvor Forhøjelsen betyder 3,6 pCt. De ville alt-saa se, at det betyder ikke nær det samme, som man ved første Øjekast faar Indtrykket af. Jeg nævner det, fordi det maaske er Ting, der skulle bruges i Agitationen — derfor ere Forslagene vel stillede —, og saa er det godt, at man gør opmærksom paa, hvordan det i Virkeligheden ser ud.

Det ærede Medlem anførte en hel Del Tal, som skulde godtgøre, at deres Forslag vilde indbringe en hel Del mere i Statskassen end Regeringens, men jeg tror ikke, at det ærede Medlem har Ret deri. Det ærede Medlem anførte meget rigtigt, at der findes omkring 1800 Personer — det er vist endda lidt mere —, som have en Formue af over 200,000 Kr. Men det er i Virkeligheden kun et ganske lille Antal af de Mennesker, der ville lade hele deres Formue falde i Arv til en enkelt Person. Det ville jo ikke engang enlige Mænd og Kvinder, der leve uden Livsarvinger, gøre. Arven vil næsten altid blive delt paa flere Hænder. Gaar man ud fra den almindelige Regel, at Arven fordeles efter det alment kendte Forhold, at Familien bestaar af Mand, Hustru og 3 Børn, skal man op